ՆԱՆԻ ԹԱՆԸ

891.71ս
Ս-24

ՄԱՆԱՍԵՅԱՆ Վ.

փոխադրեց ՍԻՐԱՆ

ՆԱՆԻ ԹԱՆԸ

891.71-93
Մ-24
Աց' 51.
8 NOV 2011
1393

ՄԱՆԱՍԵՅԻՆԱ Վ.
փոխադրեց ՍԻՄԱԿ

ՆԱՆԻ ԹԱՆԸ

24. 06. 2013
891.71Մ.
Մ-24
4031
4

ՆԱՆԻ ԹԱՆԸ

— Ա՜խ, Լևո՛ն—վոտքերս ցավում են, իջնել չեմ կարողանում,—բա մեջքս կոտրվում է, ելի՛, մինչև մի քանի քայլ գնում եմ։

Այսպես էին խոսում Լևոնն ու Աշխենը, իրենց քարած բակում ման գալով։ Մայրը նրանց դուրս էր ուղարկել, քիչ ժամանակ մաքուր ոդում մնալու։

Նրանք քույր ու յեղբայր էին. նրանք ձմեռը քութեշով հիվանդացել էին, հետո էլ հազում էին, ու լղարել, չոր-չոփ էին դարձել.—հազիվ էին ման գալիս։ Ճիշտ է, գարունը վաղուց էր յեկել, արդեն մայիսի վերջն էր, բայց նրանք էլի թույլ էին ու նվաղ։

Բակը քարած էր, նեղլիկ ու չոր—վոչ մի գրավիչ բան չկար այնտեղ։

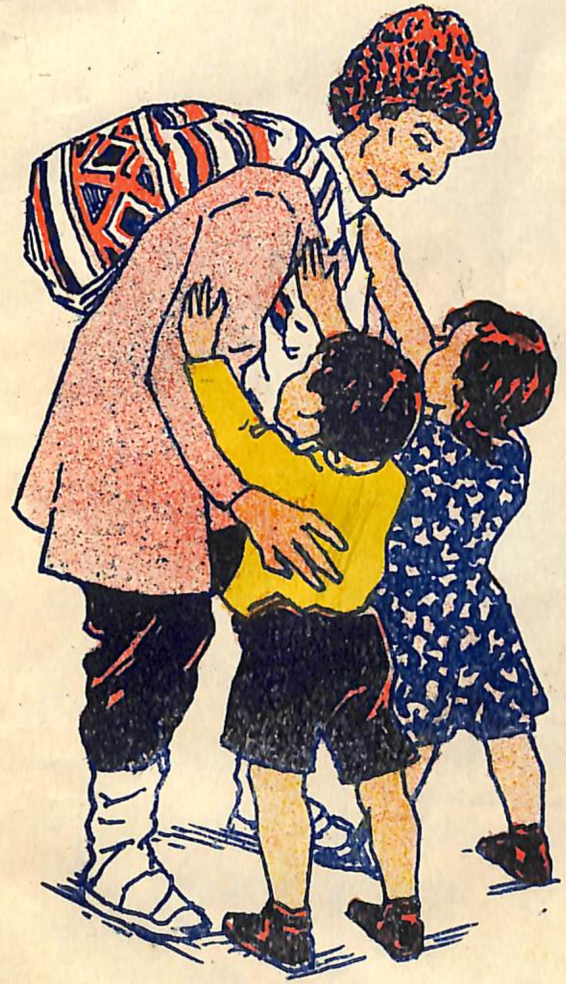

Այդ ժամանակ բակը մտավ մի բարձրահասակ գյուղացի խուրջինն ուսին։

—Վա՜յ, քեռին, քեռին, ճչացին յերեխաները և փաթաթվեցին նրան։

Քեռի Սաքոն իր աժդահա ձեռքերով գրկեց նրանց, համբուրեց ու ասաց.

Վա՜յ, յերեխեք ջան, ես ի՞նչ եք յեղել—հիվանդացել եք —ես ի՞նչ է՝ թեթև բմբուլ եք դառել։

Ասաց ու յերեխաների հետ վերև բարձրացավ։ Նրա

քույրը՝ յերեխաների մայրը շատ ուրախացավ ու սկսեց հարց ու փորձ անել։
— Շատ լավ ենք,

ամենքս ել փողջ-առողջ,—միայն նանը երեխանցը շատ է կարոտել, ա՛յ մածուն, կարագ է ուղարկել ու ասել է, վոր երեխանցն անպատճառ տանեմ, վոր սարը տանի։
Ջա՛ն, ջա՛ն, սարը կգնանք, նանի հետ, նանի մոտ, թռչկոտում եյին ուրախացած յերեխաները։
Մյուս որը մայրիկը պատրաստեց նրանց շորերն ու պաշարը և քեռու հետ կայարան գնացին։
Մյուս որը յերեկոյան դեմ նրանք դուրս յեկան, նըստեցին փոքր քեռու՝ Մինասի բերած խոտով լիքը սայլը և ճանապարհ ընկան նանի մոտ—գյուղը։
Անտառի ծառերի սվսվոցը, լեռնային թարմ ու մաքուր ոդը, սայլի որորը նունջ բերեց նրանց վրա. Նրանք չիմացան, թե ինչպես հասան գյուղը։ Ինչ վոր աղմուկ լսեցին, մեկը քնքշությամբ գրկեց նրանց, պարկեցրեց մի փափուկ տեղ, ու նրանք նորից քնեցին։
Առավոտն արևը ծագել, եր վոր զարթեցին։ Նանը կանգնած եր նրանց կողքին։
— Դե՛, վե՛ր կացեք բալիկներս, շուտ լվացվեցեք, տեսեք՝ ի՛նչ լավ ձվաձեղ եմ արել, կաթ եմ տաքացրել, ագդակ եմ շինել։
Սրահի առջևի մեծ խնձորենու տակ սեղան եր պատրաստած։ Ի՛նչպիսի ախորժակով նրանք վայելեցին նանի պատրաստած կերակուրները։
Յերեք որ անցավ։ Յերեխաներն արդեն կյանք եյին առել։ Նանը խնոցի հարեց ու մի-մի մեծ աման թան խըմացրեց նրանց։
Խմեցեք, ձեզ մատաղ, ես թանն ա, վոր ձեզ ջանի պի-

772

տի բերի։ Սար գնալու ժամանակն եր, քեռի Սաքոն ամեն բան պատրաստեց, սայլը բարձեց, Նանին ու Աշխենին էլ նստեցրեց սայլի վրա ու քշեց։ Իսկ Լևոնը սև եշին նըստած, փոքր քեռու հետ տավարն եր քշում. սև եշը նրա նժույգն եր այժմ։

Յերկու ամիս սարումը մնացին։ Յերեխաներն ամբողջ որը խաղում եյին խոտերի ու ծաղիկների մեջ. կաթ ու մածուն եյին ուտում ու հորթերի յետևից վազվզում։ Իսկ շաբաթ որերը, յերբ Նանը խնոցի յեր հարում, ամենքը մի թաս ձեռքներին ենքան թան եյին խմում, վոր փորները թանով լիքը տիկ եր դառնում։

Յերեսները կեղտոտվել, արևից, քամուց ու ցրտից այրվել եր, բայց նրանք առողջացել, պընդացել եյին և թուշիկները կատվի գլխի նման կլորացել։

Սարից իջնելու հաջորդ որը քեռին մայրիկից նամակ ստացավ, վոր դպրոցների պարապմունքներն սկսվելու յեն, յերեխաներին քաղաք տանի։

Մեծ ափսոսանքով ու շատ ցավելով Լևոնն ու Աշխենը բաժանվեցին քեռոնց յերեխաներից, մածնից ու կաթից, խնամատար ու քնքուշ տատից ու մանավանդ շաբաթ որվա թանից։ Բայց ինչ արած—դպրոց պիտի գնային։

Գնալիս չմոռացան մայրիկի համար մի մեծ կճուճ քամած թան տարան։

ԳԻՆՆ Է 20 ԿՈՊ.

ՆՈՐ ԼՈՒՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

		Գինը
1.	Հ. Թումանյան—*Շունն ու կատուն պատկերազարդ*	50 կ.
2.	Վիտալիյ Բիանկի,—*Առաջին վորսը. պատկերազարդ, փոխադրություն Ա. Թ. Խնկոյան*	50 կ.
3.	Խենկո Ապեր,—*Մեծն Հոկտեմբեր, պատկերազարդ*	30 կ.
4.	Խենկո Ապեր,—*(Ըստ Ազնիվցեվի) Մի գավաթ թեյ*	60 կ.

ՀՍԽՀ
ՊԵՏՀՐԱՏ

ԼՍՆՐԱՅԻՆ ... 7/XI-1922 ... ԱՍՏՎ...ԾՈՒՆ ...

Գրառնեպ. № 261 բ. Տիրաժ 3000. Վիմագր. Հայպոլիգ. պատ. 4001.

ՆՈՐ ԼՈՒՅՍ ԵՆ ՏԵՍԵԼ

Գինը

1. Ն. Փափազյան — [illegible] պատմվածքներ . . . . 30 կ.
2. Անատոլի Ֆրանս — [illegible] փոխադրությամբ [illegible] 30 կ.
3. Էմիլ Զոլա — [illegible] . . . . [illegible]
4. Էմիլ Զոլա — [illegible] . . . . [illegible]

[illegible] Տիրաժ [illegible] [illegible]

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0392338

4031